

İÇİNDEKİLER

Yaşasın Sera Öğretmen!	3
İyi nedir, kötü nedir?	6
Kim kurttan yana?	9
Yeni ceketin iğrenç!	10
Şantaj mı, değil mi?	12
Bu senin iyiliğin için!	14
İyi ve Kötü Sözlüğü	17
Sorumlu değilim	20
İmdat! Bilgisayarım bir insan!	22
Yapsam mı, yapmasam mı?	24
Bilmiyorduk, bilerek yapmadık!	26
Kendime engel olamadım	29
Bu neden kötü?	30
Hırsız Coni	32
Can'ın yöntemi	34
Öyle bir dünyada yaşamak isterdim ki... ..	36

Yaşasın Sera Öğretmen!

Bu ay, Sera Öğretmen'in sınıfındaki her öğrenci sırayla bir deney yapacak: Bütün gün boyunca görünmez olma deneyi. Sera Öğretmen'in sihirli bir gücü var ve bu deneyi her yıl öğrencilerine yaptırıyor. Öğrenciler, buna bayılıyor; onun sınıfına düşmeyenler içinse tam bir kâbus bu. Öğretmen, "görünmez olma günü" için hiçbir kural koymuyor, hiçbir öneride de bulunmuyor. Herkes kendi planını uygulamakta serbest.

Tahmin edebileceğiniz gibi, bu bütün yıl boyunca beklenen bir an ve uzunca bir süre öncesinden herkes o gün boyunca nereye gideceğini, neler yapacağını tasarlıyor.

Pamela, Henri ve Yohan'ın görünmez olma günlerine bir göz atalım.

Pamela: "Ben iki kez bedavaya sinemaya girdim; çıkışta, pastaneden birkaç pasta yürüttüm. Sonra, banka kasasını boşaltmakla ablamı ispiyonlamak için odasında pusuya yatmak arasında kararsız kaldım; ama sonunda, babamı işine kadar takip etmeye karar verdim."

Henri: "Yaptığım şeyi söylemek istemiyorum."

Yohan: "Ben sıkıldım, çünkü kardeşimin bütün yaz boyunca kız arkadaşından aldığı mektupların hepsini baştan aşağı okudum. Sonra Giyom'un evine gidip, bana asla ödünç vermediği oyuncakla oynadım; gitmişken birkaç futbol oyuncusunun kartını aldım ve sonra... sonrasını gerçekten de anlatamam."

Görünmez olunca, görünürken yapamadığımız şeyleri yapacağımız kesin. Hatta zaman zaman, pek de iyi olmayan, kötü şeyler.

Bu da demektir ki, çoğunlukla kötü bir şey yapmamızı engelleyen başkalarıdır. Çünkü başkaları bizi görür; kötü bir şey yaptığımızı söyleyebilir, bizi ele verebilir, cezalandırabilir, yargılayabilir ve bize bazı şeyleri yasaklayabilirler.

Peki bu, kötü şeyler yapmamamızın tek nedeninin başkalarının bizi görmesi olduğu anlamına mı gelir?

Yani, iyi ya da kötü bir şey yapmış olmak aslında umurumuzda bile değil midir?

İyi nedir, kötü nedir?

Yaşamak için, kurtların kuzuları yemesi gerekir: Kurtlar için kuzuları öldürmek iyidir. Bu, kurdun yaşamasını, küçük kurtların büyümesini sağlar.

Kuzuysa ölmek istemez: Kuzular için kurtların yaptığı şey kötüdür. Kuzunun içindeki yaşama isteğiyle, iyidir.

Kurt için iyi olan, kuzu için iyi değildir. Kuzu için iyi olursa, kurt için kötüdür. İyi ve kötü herkes için aynı şey değildir.

Kurnaz Kartal, çadırına dalıyor ve babasının önüne bir yay ve birkaç ok bırakıyor. Bunları az önce dağın diğer yanındaki bir başka Yerli kampından çaldı. Çok duygulanan babası onu kutluyor: Bugün büyük gün; çünkü bu, oğlunun ilk hırsızlığı. Gece bunu ailece kutlayacaklar.

Siyu Kabilesi'nde, yetişkinler çocuklara çalmayı öğretiyor. Kurnaz Kartal'ın yaptığı şey iyi. Bizdeyse, böyle bir şey çok kötü karşılanırdı. Bizde olsa, Kurnaz Kartal cezalandırılırdı; oysa Siyu Kabilesi'nde kutlamaları kabul ediyor.

Bir kafede, Stefani kimsenin oturmadığı bir masanın altında elli liralık bir kâğıt para görüyor. Bir aylık cep harçlığı demek bu! Parayı alıyor, ama sonra tereddüt ediyor. Bunu almak kötü mü acaba? Belki de, parayı kafenin sahibine götürmek iyi!

Böylece, eğer parayı kaybeden kişi dönerse, kafenin sahibi ona parasını geri verebilir. Ama, kâğıt paraların üstünde isim yazmadığına göre, paranın gerçekten de o kişiye ait olduğu nasıl kanıtlanabilir ki? Peki, kafenin sahibinin elli liranın üstüne yatmayacağı nereden belli?

"Eğer o böyle yapacaksa, parayı kendime saklamam daha iyi," diye düşünüyor Stefani.

Bu durumda iyi olan ne: Parayı almak mı? Kafenin sahibine vermek mi? Kafede, "Kim elli lira kaybetti?" diye bağırmak mı?

Kafedeki bu öykü epeyce karışık. Neyin iyi, neyin kötü olduğunu bilmiyoruz. Öyküdeki durumu hiçbir cevaba ulaşmadan saatlerce tartışıp durabiliriz.

Belki de her zaman yalnızca bir tek iyi ve bir tek kötü yoktur. Varsa bile, bu her zaman herkes için aynı değildir!

Kim kurttan yana?

Kurt ve kuzu öyküsünü yüz kişiye anlatıyoruz. Onlara bu öyküde kimin tarafını tuttuklarını soruyoruz: Kurdu mu, yoksa kuzunun mu?

Çoğu kişi kuzudan yana çıkıyor. Kötü olan kurt, iyi olansa kuzu diyorlar. Kötülüğü kurda, iyiliğiye kuzuya yakıştırıyorlar.

Eğer, iyinin ve kötünün herkes için aynı olduğunu düşünüyorsak, bu öyküde iki seçenek görünüyor:

